

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτίτης

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,”

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΛΑΪΚΟΝ ΦΡΟΝΗΜΑ

Εἶναι ἀληθῶς περίεργον τὸ ψυχολογικὸν φαινόμενον τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κατὰ τὴν περίοδον τὴν ὁποίαν διανύομεν.

Καθεύδων ὑπὸ τὸν Συνταγματικὸν μανδραγόραν τοῦ 1864, εἶδεν ἀπαθῆς καὶ ἀνάληγτος παρερχομένην δλόκληρον πεντηκονταετίαν, ἄγονον ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν ἡμῶν προαγωγὴν, ἄγονον ὡς πρὸς τὰ ἔθνικα ἡμῶν ιδεώδη, χάριν ὧν, κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ἐπεφόρτισαν αὐτὸν μὲ χιλίων ἑκατομμυρίων χρέος, χάριν ὧν ἐδαπάνησε κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον ὑπὲρ τὰ τετρακισχίλια καὶ πλέον ἑκατομμύρια, καμπτόμενος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν φόρων—διότι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐτησίων δαπανῶν τοῦ κράτους ἀνήλθεν ἀπὸ 17,000,000 εἰς 130,000,000—ταῦτα δὲ καθ'ὸν χρόνον πάντες οἱ λαοὶ τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων, ἐπατύγχανον τὴν ἔθνικὴν τῶν ἐνότητα καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, εὐσταλεῖς δ' ἐτοιμάζονται διὰ τοὺς μελλοντικοὺς περὶ ἐπικρατήσεως ἀγῶνας.

Καταναλισκόμενος εἰς ἐκλογὰς καὶ Συνταγματικὰς καὶ κοινοβουλευτικὰς θεωρίας ἀφήκε νὰ τῷ διαφύγῃσι πολῦτιμοι περιστάσεις. Οὐδέποτε ἐν τῷ νομοθετεῖν σκοπῶν ὅπως θῆ καλοὺς καὶ συμφέροντας τῆ πολιτείας νόμους, ἐπειδὴν ἐνομοθέτει οὐδέποτε πειθόμενος τοῖς Νόμοις, οὐδὲ κολάζων τοὺς μὴ πειθόμενους, διαρκῶς τὰ τῆς πολιτείας ἐκ τῶν κακῶν ἐπὶ τὰ χεῖρω καὶ κατὰ κρημνῶν ἤγε, συμπραττόντων καὶ τῶν στερουμένων τῆς στοιχειώδους πολιτικῆς ἀγωγῆς πολιτῶν, καὶ τῶν ἐκμεταλλευομένων τὰ χυδαιότερα τοῦ λαοῦ πάθη δημαγωγῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν τοιοῦτων τοῦ λαοῦ ἀντιπροσώπων στηριζομένων κυβερνήσεων.

Στρατὸς, Στόλος, Δικαιοσύνη, Ἀστυνομία, οἰκονομικὰ περιέστησαν εἰς τελείαν, εἰς πλήρη ἀποσύνθεσιν καὶ τὴν οἰκτράν ταύτην τοῦ ἔθνους κατάστασιν ἐγνώριζεν ἄριστα ὁ λαὸς, ὁ κυρίως συντελεστής τῆς ματαιώσεως πάσης ἔθνικῆς ἐργασίας, πάσης μεγαλοπράγμονος πολιτικῆς. Ἀλλὰ δὲν συνεκινεῖτο ἢ ἐσάκις τὸν παρέσυρον οἱ πολιτικῶς κερδοσκοποῦντες δημαγωγοί. Μάρτυρες τοῦτου ὑπῆρξαν ὁ ἐξυνοῦστερος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος κ. Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος, ὁ μεγαλοπράγμων ξανδρὸς Κουμουνδούρος, ὁ μεγαλοπράγμων Τρικουπῆς καὶ οἱ συνεχίζοντες τὰς παρα-

δόσεις τῶν κομμάτων τῶν ἐκλιπόντων ἐκείνων ἀρχηγῶν, ὧν πᾶσαν πρὸς ἔθνικὴν πολιτικὴν δρᾶσιν ἐματαίου καὶ ματαιοὶ διὰ τῶν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἀντιπροσώπων του.

Ἔδει ν' ἀπεμποληθῶσιν ἐκάστοτε μέγιστα τῆς πολιτείας συμφέροντα, ἵνα κατορθωθῆ ἢ συγκράτησις δυνάμεως ἱκανῆς νὰ προαγάγῃ τὸ ἔργον οἰασθήποτε κυβερνήσεως, ἦσαν δὲ πολλὰκις τόσῃ ὑπέρμετροι, τόσῃ ἀφαντάστως παράλογοι, αἱ ἀξιώσεις αἱ βουλευτικαί, αἵτινες δὲν ἦσαν ἢ ἀπήχησις τοῦ ἐγῶ τοῦ κυριάρχου ἐκλογέως, ὥστε ἢ τὰς ἀπέκρουον οἱ κυβερνῶντες καὶ ἀπεχώρουν τῆς ἀρχῆς ἢ ἠναγκάζοντο, ὁσάκις αἱ περιστάσεις δὲν ἦσαν εὐθετοὶ διὰ πολιτικὰς κρίσεις, νὰ παρέρχωνται αὐτὰς ἐπιδεξίως, ἐπιταχύνοντες τὴν λήξιν τῶν βουλευτικῶν Συνόδων, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἐν εὐθετωτέρῳ χρόνῳ ὑποβολῆς τῶν ἀποσκοπούντων εἰς τὴν ἔθνικὴν πολιτικὴν νομοσχεδίων. Κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὅμως δὲν προάγονται τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοί.

Εἰς τοιαύτην τινὰ τραχεῖαν διαπάλην μεταξὺ τῶν κυβερνῶντων κύκλων καὶ τοῦ λαϊκοῦ ἀτομικισμοῦ ἐξ ἑνὸς καὶ τῆς ἐξεγερούσης τὰ χυδαία λαϊκὰ ἐνστικτὰ ἀντιπολιτεύσεως ἐξ ἑτέρου, εὐρεθεῖσα ἢ ὑπὸ τὸνδεξιώτερον καὶ πολιτικώτερον τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν, τὸν ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴν μερίς, ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀρχὴν, ἐφ' ἣν ἐκλήθη ὁ θερμουργὸς πατριωτισμὸς καὶ ἡ νευρώδης δρᾶσις τοῦ ἐξ Ἀττικῆς ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος.

Εἶναι γνωστὸν ὁποῖαν κατάστασιν πραγμάτων ἀντεμετώπισεν ὁ ἀρχηγὸς ἐκεῖνος. Εἶχεν ὑπομονεθῆ τελείως ὑπὸ σπουδαρχούσης ἀντιπολιτεύσεως τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας ἐν τῷ στρατῷ, τῷ ναυτικῷ καὶ τῇ Ἀστυνομίᾳ, ἡ ἰδέα τῆς συνοχῆς ἐν παντὶ κλάδῳ δημοσίας ὑπηρεσίας, δὲν ἀνεμένετο δὲ ἢ ἡ προσφυγὴ στιγμὴ καθ' ἣν θὰ ἐκόπτοντο καὶ οἱ τελευταῖοι συνεννοῦντες αὐτοὺς πρὸς τὸ καθήκον δεσμοί, ἵνα εὐρεθῶμεν πρὸ μιᾶς ἐπαναστάσεως.

Αἱ ἀφορμαὶ μὲ τόσον τεταμένην κατάστασιν δὲν λείπουσι συνήθως. Τὸ σύνθημα ἐδόθη καὶ ἐπῆλθεν ἡ στρατιωτικὴ εἰς Ρουδὶ συγκέντρωσις, ἡ καταλύσασα, ὡς εἶκός, πᾶσαν ἀρχὴν, πάντα Νόμον, καὶ ἐκηρύχθη ὁ Γενιταρισμὸς, περὶ τοὺς ἀντιπροσώπους οὐτινος ἔδραμον πᾶσαι αἱ φιλοδοξίαι, φανεραὶ καὶ κεκρυμμέναι, ἵνα παράσχῃσιν, ἐπ' ἀγαθῷ πάντοτε τοῦ ἔθνους, τὰς σοφὰς τῶν γυνώμας καὶ τὴν ἄδολον καὶ ἄμωμον πείραν των. Τὴν ἐξιστόρησιν τῆς ἐνδόξου

περιόδου ταύτης ἀνέλαβον οἱ πρὸ ἡμερῶν τὰ ἄπλυτα τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης ἐκθέτες, ἅμα ὡς ἀντελήφθησαν ἑαυτοὺς ἐξω τοῦ νυμφῶνος, χανδὸν δ' ἀνεγίνωσκε τὰ διατρέξαντα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὅστις ἐπὶ στιγμὴν ἐπίστευσεν, ὅτι οἱ ἡγούμενοι τῆς ἐπαναστάσεως, δὲν ἦσαν ὁσῶ ἐκ τῶν ὁστέων του καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς του καὶ ὑπέθεσεν αὐτοὺς βλέποντας καὶ πέραν τοῦ ἐγῶ των.

Ἐν μέσῳ τοῦ δρυμαγδοῦ τῆς ἐπαναστάσεως ἐπεφάνη καὶ ὁ ἦρωσ τοῦ Θερίσου, ὃν ἐπεστράτευσαν ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν οἵτινες εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἠθέλησαν νὰ δώσωσι χαρακτήρα ἀντιδυναστικόν, διότι ἦτο ὁ μόνος μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν τῆς τε ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος, ὅστις εἶχεν ἐκπεφρασμένας ἀντιδυναστικὰς ἰδέας, ὁ μόνος ὅστις πρόεθη εἰς ἀντιδυναστικὰς ἐνεργείας καὶ ὡς πολιτευτῆς καὶ ὡς δημοσιογράφος, ἐνηθρύνετο δὲ καὶ ἐθεώρει ὡς ἔργον του τὴν ἐκ Κρήτης δικαίαν ἀπομάκρυνσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὅστις ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος ἐδυσπίσται μὲν πρὸς τὴν Αὐλὴν, ἀλλ' ἐξ ὀκνηρίας σκέψεως ἠρκεῖτο εἰς τινὰς ἰδιαίτερας ἐπικρίσεις, σπανίως ἐξικνουμένας καὶ μέχρι τοῦ τύπου, ὡσεὶ τὸν Ραμπαγᾶν ἐν παρωχημένῃ ἐποχῇ καὶ τὸν Ρωμηδὸν κατόπιν, μετὰ τὴν πολυχρόνιον ἀναληγσίαν του, ἀφοῦ ἅπαξ ἐτέθη εἰς κίνησιν, μὲ τὴν ὀρμὴν τῆς κτηθείσης ταχύτητος, ἀσυναίσθητως ἐκτελῶν πανθ' ὅσα τῷ ὑπέβαλλον, διείδεν ἐν τῷ Βενιζέλῳ τὸν Ἀριστογείτονα, ὅστις θὰ ἀπήλλασσε τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ τόσον ἐπιζημιῶν κρινομένου στέμματος, ἴσως δὲ δὲν διέφυγε τὴν μνήμην τῶν πολλῶν ἢ πρώτη συνάντησις τοῦ Βενιζέλου πρὸς τὸν ἐκ τῶν ἐπαναστατικῶν ἰδεῶν οἰσθηλατούμενον λαὸν τῆς πρωτευούσης, ὅστις ἠξίωσε τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς διπλῆς Βουλῆς ὡς Συντακτικῆς, ἱκανῆς νὰ μεταβάλλῃ τὸν τύπον τοῦ πολιτεύματος ἢ καὶ νὰ κηρύξῃ τὴν ἐνδεχομένην ἐκπτωσιν τῆς δυναστείας.

Αὐτὴ ἦτον ἡ ἰδέα δι' ἣς ἐνεποτίσθησαν ἐπιτηδείως οἱ μεγάλοι λαϊκοὶ ὄγκοι καὶ ἦς ἐνεκεν κατεψηφίσθησαν οἱ ὑπεραμυνόμενοι τοῦ στέμματος καὶ τῆς δυναστείας ὑποψήφιοι τῶν ἠνωμένων κομμάτων, μόλις ἐπομένως οἱ λαϊκοὶ ὄγκοι ἤλθον εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ἔσπευσαν νὰ τῷ ὑποδείξωσι διατὶ τὸν ἐψήφισαν καὶ τί παρ' αὐτοῦ προσεδόκων.

Ὁ κ. Βενιζέλας ὅμως, ἀγνοεῖται τὸ πῶς καὶ διὰ ποίους λόγους, εἶχε μεταβάλλῃ, φαί-

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Ζ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ

νεται, και βλέψεις και φρονήματα και τούτο εδήλωσε διαρρήδη προς τον λαόν της πρωτεύουσας, κηρυχθείς αναθεωρητικός και δια τούτο, οτε κατήρτισε την κυβερνήσιν του, δέν ήκολούθησαν αυτον οι συντακτικοί, άλλ' έμεναν ή μερίς του αριθμητικώς ή ασθενεστέρα εν τή Βουλή.

Η εκλογή του λαού όμως εστράφη μοιραίως επ' αυτον, ως εκ τούτου δέ κατά τας εκλογάς του Νοεμβρίου, πάσα φιλόδοξος ουτιδανότης, ήτις εσχε την επιτηδειότητα να υποδειχθή υπ' αυτου ως υποψήφιος, και να τεθῆ υπό το σύμβολον της ακύρας, υπερεψηφίζετο μετά φανατισμού.

Το διατί, δέν τῷ γνωρίζει ο άτυχῆς κυρίαρχος, ως δέν γνωρίζει και τῷ διατί της επαναστάσεως. «*As δοκιμάσωμεν και έναν καινούργιον*» λέγει, και τούτο θεωρεί επαρκή δικαιολογίαν.

Αλλά τί σας έκαμεν ο Βενιζέλος ένα νομιζήτε υποχρέωσιν σας να ψηφίζητε τους φίλους του.; έρωτάς.

Πολλά σοι απαντώσιν, απαρριθμούντες τα αποκεντρωτικά έργα των δύο επαναστατικῶν Υπουργείων, όταν δέ τοίς υποδείξης οτι ουδέν τούτων είναι έργον αυτου, τότε σοι απαντά πεισμώνως «*Μήπως έκαμαν και οι άλλοι τίποτε περισσότερα απ' αυτον*»;

Η λαϊκή συνείδησις, ή παρακολουθούσα τον Βενιζέλον μόνον διότι είναι καινούργιος, ελπίζουσα οτι ήμπορει κάτι να κάμη δέν έχει βεβαίως εδραϊον και ασφαλές έρεισμα, διότι εν δεύτερον επαισόδιον, ως τῷ του Α. Τσουκαλά, είναι ικανόν να καταρρίψη τῷ εἰδωλον πρὸ των ρωθῶνων ουτινος αφθονον καιούσι τον λιθωντων την σήμερον.

Οι μεγάλοι λαϊκοί ογκοι εν πάση περιπτώσει βενιζελίζουσι, άλλ' οι Ριένζαι και οι Μαζανιέλοι, τα εφήμερα ταυτα της τύχης και των οχλων δημιουργήματα, διαγράφουσι φαινήν την αυλακά των επί της λαϊκής γνώμης επί στιγμην, ένα τάχιστα σεσθῶσιν εις τον ζόφον της λήθης, διότι ουτε την επιβολήν, ουτε την δεξιότητα των διοικούντων λαούς έχουσι, ή δέ λαϊκή γνώμη ευχερῶς και εκ του μηδενός μεταστρέφεται.

Ο κ. Βενιζέλος ήδύνατο να επιτύχη ως αρχηγός των εν Ακρωτηρίω της Κρήτης πολιιορκουμένων μαχητών, ως ήγγέτης της πολιτικής μερίδος εκείνης, ήτις δια των Γκρά υπεδήλου εις Θερίσσον τας αντιπολιτευτικὰς κατά του πρίγκηπος διαθέσεις της, ως χειριστής όμως της όλης πολιτευτικής μηχανής εν Ελλάδι, ως Πρωθυπουργός βεβαίως δέν είναι, και τάχιστα ή αρχή θα εκφύγη των χειρών του, θα ειχε δ' ίσως εκφύγη, αν εν τή Διπλή Βουλή υπήρχον τα παλαιά κόμματα, εστω και μειονοψηφούντα. Η κυβερνητική δράσις του αρχηγού της εν Θερίσση αντιπολιτεύσεως δέν είναι ικανή να αντιμετωπίση την πολιτικήν κριτικήν του κοινοβουλευτικού βήματος, και αυτος είναι και ο μοναδικός λόγος δι' ον θα ζητηθῆ ίσως ή παράτασις του βίου της διπλής. Αί νέαι εκλογαί θα φέρωσι πάντως εις τῷ κοινοβούλιον τα παλαιά κόμματα, και ταυτα κυρίως έρωδει ο κ. Βενιζέλος.

«ΑΒΕΡΩΦ»

Επόντισε την ακυραν εις τους κόλπους της Ελληνικής θαλάσσης τῷ ξενιτευμένο μας καμάρι, τῷ γλυκῷ της γαλανῆς μας θαλάσσης παιδί, που παρ' όλιγον να καταπιούν τα θολά και άξένα του Ωκεανου κύματα.

Ηλθεν ο «Αβέρωφ» και συν αυτώ αι χρυσόπτεροι ελπίδες της μεγάλης Ελλη-

Ολιθερόν και άπαίσιον διέδραμε την Έρμούπολιν και Σύρον τηλεγραφικόν άγγελμα, ο θάνατος του τετιμημένου της Έρμουπόλεως τέκνου, του εν τή ξένη τιμώντος τῷ τε πατριον και τῷ οικογενειακόν όνομα του ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ Ζ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΥ.

Πηγή ανεξάντλητος αγαθοεργίας και ελεημοσύνης, μίαν επί της γῆς ταύτης ανέλαθεν αποστολήν, να εργάζηται διαρκῶς δια την ευδαιμονίαν πάντων όσοι περιεστοίχουν αυτον, πάντων όσοι τον επλησίαζον.

Μεγαλοπράγμων και ρηξικέλευθος, ελησμόνει, οτι ευτελής σάρκιον ο άνθρωπος, καθιστάμενος εκ της παρόδου των ετών ετι ευτελέστερον, και διαρκῶς επί τας μεγάλας βλέψεις του

νικῆς πατρίδος, ήτις με παλμούς χαράς στρέφει πάλιν ευελπι τῷ βλέμμα προς τα παλαιόφημα ξύλινα τείχη, άτινα άείποτε εγγέγοντο τῷ θεμέλιον και ή βάσις της Ελληνικής δόξης.

Ηλθεν ο «Αβέρωφ» θαλλόν ελαίας κομίζων εις την κιβωτόν της πατρίδος, ευελπις δ' όλόκληρος ο Ελληνισμός χαιρετίζει την ελευσιν του, ως αφετηρίαν μέλλοντος αισιωτέρου.

Εἴθε αι τόσαι αναπτρωθεῖσαι δια της ελεύσεως σου ω! «Αβέρωφ» ελπίδες να μη διαφουσθῶσι ποτέ.

Εἴθε εκ των εν Devon-port τρικυμιών σου να επιτείλη ή συμβολίζουσα την γαλήνην, την πειθαρχίαν και τῷ προς την πατρίδα καθήκον ίρις.

ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Τῷ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΙ

Μεθ' όσα ο δξὸς κάλαμος της «Εφημερίδος» εγραψεν αναγκασόμεθα να ομολογήσωμεν, οτι ο εν τῷ γνωστῷ της Δημαρχίας πρωταεῖρ σιζόμενος έχει εις όσα γράφει πληρέστατα δικαιον. Οταν δέν εντρέπεται κανεις είναι κύριος να λέγη οτι θέλει, μωρός δ' όστις προς αυτον συζητεί.

Ητο βεβαίως τοιμηρόν να ισχυρίζηται οτι ανθρωπος επί εικοσαετιαν δικηγορῶν πλέον η επιτυχῶς και εἴτα δεχθείς θέσιν γραφέως εν τή Δημαρχία, μετα διηρηκείς δέ αγῶνας ανελθὼν εις τον βαθμόν του υπογραμματέως στερεῖται προσόντων και πείρας.

Τούτο τῷ ομολογοῦμεν παραξενυόμεθα μόνον, και μεθ' ήμων πολὺς κόσμος, πῶς η τῶση του ικανότης και η πείρα παρεγνωρισθησαν και δέν προύχθη εις την από εξαμῆνου κενὴν θέσιν του γραμματέως της Δημαρχίας, άλλά τον αφίνουσι και παραδέρνει διαρκῶς εις στενοχωρίας τινας σιενῶς, ως λέγουσι, συνδεομένας προς την βραδύτητα της εκδόσεως των υπερεκατόν πιστοποιητικῶν των καθυστερουμένων από του 1910 καιῶν 10-12 εξέδθησαν, οτε ο δικαίως κληθείς ως γραμματεὺς διηθύνη την δημαρχίαν και έδωκεν εις τον ἐπὶ του πρωτοκόλου γραφέα οδηγίαν περι του πῶς καταχωρίζονται εις τῷ πρωτόκολλον αι κατά τῷ ετος 1911 διδόμεναι εις διαταγὰς του 1910 απαντήσεις. Είναι παράδοξον πῶς τόσαι του υπηρεσίαι, άχθείσαι

προσηλούμενος δέν άντελήφθη οτι εξήντλει αφθόνως της λυχνίας τῷ έλαιον και ούτως αιφνηθίως εφθασε πρὸ του χείλους του τάφου, οὔ τῷ χῶμα εκάλυψεν ήδη την μεγάλην και αλησμόνητον αυτου μορφήν.

Η Έρμούπολις, ή Σύρος, ιδιαίτάτα δ' ή Ποσειδωνία, τῷ πεφιλημένον των Πετροκοκκίων ενδιαίτημα, σπένδουσι δάκρυα θερμά επί του νεοσκαφούς τάφου του μεγάλου τούτου της Έρμουπόλεως υίου, ευχόμεναι αυτώ ελαφρόν του τάφου του τῷ χῶμα και την μνήμην αιωνίαν.

Τῷ «Βήμα» συμμεριζόμενον τῷ κοινόν πένθος, σφίγγει θερμῶς την χεῖρα των βαρυπενθούντων οικείων, ευχόμενον αυτοίς την εξ υψους παραμυθειαν.

μέχρι και της δημοσιεύσεως αγορεύσεων αυτων ουδέποτε υπό τους θόλους του βουλευτηρίου ήντήχησαν, δέν τον ανήγαγον ετι επί την γραμματείαν. Ο κ. Δήμαρχος ο τόσοσ ενθουσιωδῶς όμιλῶν δια την αριότητα της εργασίας του κυρίου Υπογραμματέως άδικει αληθῶς την νοημοσύνην του μη προάγων τον κύριον τουτον. Τούτο είναι ιδιοτροπία άδικαιολόγητος.

Η ΚΑΤ' ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΕΝ Τῷ ΛΙΜΕΝΙ ΜΑΣ

Κατά τον λήξαντα μῆνα Αύγουστον τὰ εις τον λιμένα μας καταπλεύσαντα ατμόπλοια ανήλθον εις 128, ὦν Ελληνικά 97, Αγγλικά 17, Γαλλικά 4, εν οἷς και τῷ τεθωρακισμένον ευδρομον Amiral Charnée, Αυστριακά 3, Γερμανικά 3, Νορβηγικόν 1, Ρωσικόν 1, ή αυτοκρατορική θαλαμηγός Sandart και Ιταλικόν 1, τῷ θωρηκτόν Varese.

Εκ των ὡς άνω καταπλευσάντων ατμοπλοίων εκόμισαν εμπορεύματα δια την αγοράν μας, εκ Τεργέστης μὲν τὰ Αυστριακά Tyrol, Strans, Salzburg, εκ Μασσαλίας τὰ Γαλλικά Memphis, Crimée, Sidon και εκ Λίβερπουλ τὰ Αγγλικά Flavian, Lycia, Alexandria, Karnac, γαιάνθρακας δέ δια τον μεγάλον γαιάνθρακκοεμπορικόν οἶκον Α. Ε. Μαυρογορδάτου τὰ Αγγλικά Chorley και Sir W. T. Lewis, ὦν τὰ φορτία ανήρχοντο εις τόνους 13,000.

Κατά τον αυτον μῆνα ήνθράκευσαν εκ του οἴκου του κ. Α. Ε. Μαυρογορδάτου τὰ Ελληνικά ατμόπλοια Αρης, Θεσσαλονίκη, Κατίνα, Ποσειδών, Αντώνιος, Ίσμήνη, Πρωτεύς, Φιλίνης, Λούλα, Λέρος, Φαμελιάρης, Χρυσόπολις, Ηράκλειος, Αρης, Θεσσαλονίκη, Σπάρτη, Φιλίνης, Πρίγκηψ Γεώργιος, Ακμή, Ιωάννης, Πρωτεύς, Θεόδωρος, Πηνελόπη, Πηνειός, Πανελλήνιον, Μαρία. Τὰ Αγγλικά Ganges, Bellerby, Morna, Babylon, Arcturus, τῷ Νορβηγικόν Vanadis, τῷ Γαλλικόν ευδρομον Amiral Charnée, ή Ρωσική αυτοκρατορική θαλαμηγός Standart και τῷ Ιταλικόν θωρηκτόν Varese.

Βεβαίως ή ανθράκευσις 37 ατμοπλοίων, κατά τῷ διάστημα όλόκληρου μηνός, δέν αποτελεί τῷ ιδεῶδες λιμένος ὡς ή της Σύρου και εγκαταστάσεως δια την των ανθρακείσεων εργασίαν ὡς ή του οἴκου του κ. Α. Ε. Μαυρογορδάτου ὅστις δύναται από της Ανατολής μέχρι της δύσεως του ήλιου να παραδώση πλείω των 1000 τόνων γαιάνθρακων, ὅσα κἄν ὦσι τὰ αν-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

θρακεύοντα ατμόπλοια. Φαίνεται όμως ότι την άτυχην Σύρον θα καταδιώκει πάντοτε κατά πόδας ή άτυχία και ιδού έγκυβίσταται νέος παρ' αυτήν σταθμός άνθρακείσεων, ή Κέκ, ήτις φρικωδώς συναγωνίζεται την Σύρον, τοσούτω μάλλον καθ' όσον τās εκεί κατάπλους και απόπλους ουδεμίαν έφορεύει άρχή.

Άλλοτε έν έποχαις καθάρσεων, ότε έπετρέποντο αι υπό καθάρσιν άνθρακείσεις αυται, περιωρίζοντο μόνον εις τρεις ή τέσσαρας λιμένας ένθα έλειτούργουν τελείως ώργανωέναι ύγειονομικαι ύπηρεσιαι· τώρκα, ότε ή Χολέρα μαιίνεται περίξ μας, έπετρέπη και ή εις την Κέκν άνθρακείσεις υπό καθάρσιν και διαρκώς γεννώνται έπεισόδια, άχρις ου έπέλθη τελευταίον και της χολέρας ή γενεσις. Φείσθητι επί τέλους της Ελλάδος ω! αλεξιγόλερε Υπουργέ. Βεβχίως έν πάση ένεργεία χρειάζεται και ποιά τις νευρικήτης, άλλ' εκείνου ου προς παντός δεσμέηκ και ύπερ μάς λείπει είναι ή μέθοδος, ήτις συναπαλώσθη μετά της καταστραφείσης ύγειονομικής ύπηρεσίας Μεθοδικότατα ένεργεί; άπικτεί πρό παντός ή κκτάστασις κύριε Υπουργέ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑΣ

Μετ' άσυνήθους λαμπρότητος και μεγαλοπρεπειας έτελέσθη έφέτος την 29ην λήξαντος μηνός ή επί τη μνήμη της άποιομής της υμίας κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου τελουμένη έν Ποσειδωνία πανήγυρις. Ο λαμπρός καιρός, ή Κυριακή Αργία και τό καταπλεύσαν, επί τη εορτή, εις τον λιμένα του Φοίνικος μέγα ήλεκτροφώτισον ατμόπλοιον της Κυκλαδικής «Πέλωρ», συνέτειναι όπως κατά χιλιάδας συρρεύσουσι οι προσκυνηται έξ όλων των μερών και χωριών της νήσου μας, άνελθόντες εις πεντακοχιλίους. Οι πολυπληθείς πανηγυρισται πρό παντός εθαύμασαν τον διάκοσμον του περικαλλούς ναού του πρό πνος έξω-θαισθέντος υπό των έλαξίως έφορευόντων αυτου άξιότιμων συμπολιτών μας κ. κ. Ι. Πετροκοκκίνου, Γ. Ψιακή και Κ. Ζερβουδάκη. Η άκρα τάξις ήτις έπεκράτησε κατά την πανήγυριν ώς και αι περιποιήσεις αιυνες έπεδαριλεύθησαν εις πάντας τοδς προσκυνητάς υπό τε των Εφόρων και του σεμινοϋ έφημερίου του Ναού παν. Αρχιμανδρίτου κ. Γαβριήλ Κατακουζηνου εάρεστον άκρω προύξένησαν έντύπωσιν εις τοδς πολυπληθείς προσκυνητάς. Περί ώραν 6 μ. μ. ήρξατο ψαλλόμενος ο Μ. Βοσπεινός υπό των καλλιφώνων ιεροφαιτών κ. κ. Γρηγ. Βαλληνδρά και Ιωάννου Κ. Γούτα, χοροστατούντος του Έπ. Επισκόπου κ. Κυπριανου Βαφία Αρχιμανδρίτου. Καί αυτών οι λυγεις ιεροφαιται κατώρθωσαν δι' έλερόχον άλλθως τέχνης να μεταδώσουσι τω εκκλησιαζομένω φιλοθρησκω πληρώματι τα ήδυτάτης θλίψεως συναισθήματα άπερ εμπνέει ή έν γενει ακολουθία της Άποιομής, περί δε την 10 μ. μ. ενάλλη κατασκευαστάτη παράκλησις, άφιερωμένη ιδία τω Τιμίω Προδρόμω. Την πρωίαν της εορτής έτελέσθη ή άσυνήθως μεγαλοπρεπής ιερουργία χοροστατούντος του Σεβ. Επισκόπου μας κ. Αθανασίου, και μετά ταύτην ή περιφορά της Αγίας Εικόνας, παρακολουθούντων των χιλιάδων των προσκυνητών, οτινες μετά τό πέρας της δεήσεως, έσπευδον άθρόοι ν' άσπασθώσι την εικόνα και εϊτα την δεξιάν του σεπιου ποιμενάρχου. Οθτως έληξεν ή μεγαλοπρεπής αυτη πανήγυρις, έκαστος δε των προσκυνητών έτραπή την εις τα ίδια, άπειρηκώς μόν και καταπεποιημένος, άλλά με τό ευχάριστον συναισθημα, δι ήδυνήθη να άποίση τον φόρον της λατρείας του προς τον άγιον του Σωτήρος Προδρόμον.

Πριν ή τερματίσωμεν τās άλλγας ταύτας περι τās πανηγύρεως λέξεις, καθήκον ήμων ήγού-τάς να διαβιβάσωμεν προς τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον και τον άξιον έφημέριον του Ναού Αρχιμ. κ. Κατακουζηνόν τās άπειρους χάριτας άς πάντες όμολογοϋσιν αυτοίς δια τοδς κόπους εις ουδς υπεβλήθησαν όπως ώς οϊον τε λαμπρώς και μεγαλοπρεπώς διεξαχθή ή πανήγυρις αυτη, έλίσης δε και εις τοδς λαμπρούς άννην Κ. Γούταν οϊυνες άλλθως υπερέβαλον έαυτοδς έν τη έξασκήσει της ύψηλης όσον και σεμνης τέχνης των.

Από της προχθες επανέλαβον τās εργασις των τά παρ' ήμιν Δικαστήρια.

— Από της σήμεραν άρχονται των μαθημάτων των πάντα τά παρ' ήμιν εκπαιδευτήρια.

— Από των ημερών τη έντολή του Σεβ. Επισκόπου μας οι ίσρεϊς των διαφόρων ένοριών περιέρχονται την πόλιν, κκταγράφοντες τοδς ένορίτας εκάστας ένορίας.

— Την πρωίαν της παρελθούσης Τρίτης κατέπλευσε εις τον λιμένα μας τό Ιταλικόν θωρηκτόν Varese προς άνθρακείσιν, προερχόμενον εκ Σούδας της Κρήτης, άνθρακείσιν δ' υπό καθάρσιν, άπηρε κκτευθυνόμενον και αυθις εις Κρήτην.

— Μετ' ενκύσιον εις Αγγλικήν δικυονήν, επανήλθεν έν μέσθ των οικείων και των πολυπληθών φίλων του, άρισται της Έρμουπόλεως τέκνον και καλός του «Βήματος» φίλος, ο κ. Μικέ Ι. Μαυρογορδάτος, έν πάντοτε μετά μετά στοργής υποδέχεται ή γενέτειρα, δικαίως σεμνυνομένη δια τās τοιαυτα τέκνα της.

— Υπό τοδς αίσιωτέροις οϊωνοϋς ήνωσεν ο Υμένκιος δύο νεαράς υπέρβεις, έν Γενούη της Ιταλίας, τον εκει εϋδοξίμως έγκκτεστημένον άξιόλογον νέον κ. Νικόλαον Μάνον, μετά της διέ πολλών προτερημάτων κκτοσμημένης άξιεράστου Δδος Ηπιότας Κοκκίνου, θυγατρός του παρ' ήμιν σεβαστου συμπολίτου εφοπλιστου κ. Χριστοφή Κοκκίνου. Εις τό ουτω; ευάρμοστον ζευγος ευχόμεθα τον βίον άνεφελον με πΐσαν ευτυχίαν.

— Μετά δυσφορίας ήκούσθη ή έντεϋθεν εις Αργος μετάθεσις του καθηγητου του καθ' ήμας Γυμνασίου κ. Νικολάου Ι. Πολίτου, έν βχθεϊκι γνώσει, έγκυκλοπαιδική μόρφωσις και τό άκρω; επκωγόν της διδασκαλικής κκθίστων ένκ των φιλτέρων της Έρμουπολίτιδος νεολαϊκής διδασκάλων.

— Μετετέθη εκ του Γυμνασίου Σύρον εις Λαμίαν ο κ. Νικόλαος Μπαξεβζανάκης, εις των άρτιωτέρως επιστημονικής μορφώσεως καθηγητών.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Μετά άλλγοήμερον έν Αθήνας διαμονήν, προς επίσκεψιν της άσθενούσης μητρός του, επανέκαμψεν προχθες εκειθεν ο τοδς πΐσαν αγαπητός πρωθερμός του Ι. Ναού του Αγίου Νικολάου κ. κ. Μιχαήλ Ρίτσος Οικονόμος.

— Αρίκετο εκ Λονδίνου ο φερέλις νέος κ. Ευάγγελος Δ. Χατζηκωνσταντής, προς επίσκεψιν των γονέων του.

— Απήλθεν εις Αλεξάνδρειαν ο συμπολίτης μας κ. Ηλίας Κεσσις μετά των αγαπητών τέκνων του Γεωργίου και Αιλέας.

— Αρίκετο εκ Μυκόνου, ένθα παρεθήρισεν, ο του ένταυθα Γυμνασίου καθηγητής κ. Ιωάννης Μ. Βενιέρης μετά της οϊκογενείας του.

— Αρίκετο εκ Θήρας ο Σχολάρχης κ. Ι. Μουσοϋρης.

— Απήλθεν εκ Αθήνας ο κ. Νικόλ. Κουερίνης, τέως Πρωτοψάλτης του Ναού της Καμήσεως, παραιτηθείς της θέσεως του.

— Απήλθεν, επανακάμπτων εις Πειραιά, ο συμπολίτης μας κ. Ηρακλής Κατοσμαντής πράκτωρ άεροπολικών εταιριών και εφοπλιστής.

— Διήλθεν έντεϋθεν, μεταβαίνων εις Αθήνας, ο συμπολίτης μας Μηχανικός κ. Ιω. Βλυσίδης μετά της οϊκογενείας του.

— Επανάκαμψεν εκ Ανδρου ο βουλευτής του Νομού μας κ. Νικόλ. Καμπάνης δικηγόρος.

— Δικτρήτας επί τινος ήμέρας ένταυθα, άπήλθεν εις Αθήνας, ο βουλευτής του Νομού μας κ. Περ. Γρυπάρης.

— Διήλθεν έντεϋθεν ο εκ Τήνου μεταβαίνων εις Αθήνας βουλευτής Λακωνίας κ. Νικόλ. Πετροπουλάκης δικηγόρος.

— Απήλθεν, επανακάμπτων εις την έδραν του Συντάγματος του έν Χαλκίδα, ο συμπολίτης Λοχαγός του Πεζικού κ. Αναστ. Χαρμπούρης.

— Αρίκετο εκ Γαυριού ο κ. Ν. Κανούσης ιατρός μετά του μικρού υ'ου του, μαθητού του παρ' ήμιν Γυμνασίου.

— Διήλθεν εκ Πάρου, μεταβαίνων εις Αλιόπειρον, ο εκει Σχολάρχης κ. Ιωάννης Βάγιας.

— Διωρίσθη εις την θέσην του έμίσθου Δικαστ. Κλητήρος του Ειρηνοδικείου Έρμουπόλεως ο άρχαιος παρ' ήμιν δικ. Κλητήρ κ. Βασίλειος Παρκακευδής.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Έν Λαγκαδά Αιγιάλης τη 23 Αύγουστου 1911.

Ο Δήμος μας και αυτάς έσχε την ευτυχίαν να ξενιθή επί δεκάήμερον, έν των έν τη ξένη έγκκτεστημένων και έν τη ξένη βιούντων τέκνων της, όπερ όμως τρέφει τās φιλοστοργότερα δια την φίλην γενέτειραν αισθήματα, τον κ. Νικήταν Α. Στεφανίδην.

Πρό μακροϋ άριστα άποκαταστάς έν Μαν-

σούρα της Αιγύπτου, έν ή έξόχως τό όνομα της πατρίδος του υμιά, ουδέποτε άφήκε συμπατριώτην άπροσιάτευτον, ουδέποτε άφήκε να διέλθη της Μανσούρας Αμοργίνος χωρίς να δοκιμάση την έλευθεριότητά του.

Της τοιαύτης έλευθεριότητος δείγμα παρέσχε και εις την Αιγιάλην έσχάτως, άνοικοδομήσας δια δαπάνης 6000 δραχμών τον κατά τό χωριόν Στροϋμβον δημοσυντήρητόν ένοριακόν Ναόν του Αγίου Νικήτα και ήδη άφειδώς δαπανών δια τον έσωτερικόν διάκοσμον και την ευπρέπειαν του οϊκου τούτου του Υψίστου.

Τās πράξεις ταύτας, τās άριδήλως άποδεικνυούσας, ου ή ξενιτεία δεν επέδρασεν επί των τέκνων της Αμοργου κατά τρόπον ώστε να λησμονήσωσι την τραχίαν μόν και αυχηράν, άλλά πάντοτε φιλόστοργον προς τās τέκνα της πατρίδα, όφείλει πΐς υς να έξαιρη, καθιστάμενος ο διαπρύσιος αυτών κήρυξ, άφοϋ άτυχώς και άλλον τρόπον ή πατρίς άδυνατεί να εκδηλώση την ευγνωμοσύνην της.

Εϊθε αι άλλγαι γραμμαι άς ήδη χαράσω να φθάσωσι μέχρι του ευγενοϋς τούτου τέκνου της πατρίδος μου, της λατρευτής Αιγιάλης, να γνωρίση, ου οι συμπατριώται του ευγνωμονοϋσιν αυτω και δια τās προς την πατρίδα έλευθεριότητάς του, άλλά κυρίως διού δεν έλησμονήσε την φίλην πατρίδα, την πεφιλημένην Αιγιάλην.

Ε. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΚΩΣ ΧΩΝΕΥΟΝΤΑΣ

Θα όμιλήσωμεν σήμεραν περί των δυστυχών εκείνων, οτινες έχουν σεσθρωμένον τον στόμαχον και οι όποιοι όσάκις λαμβάνουσι την τροφήν των δοκιμάζουσι φρικώδεις πόνοους. Τά Καταπότια Πινκ επενοήθησαν δια να θέσωσι τέρκα εις τās όδύνας των ανθρώπων τούτων. Οπόταν εις δυσπεπτικόν λάβη τās Καταπότια Πινκ κλείει ειρήνην με τον στόμαχόν του και τό φαγητόν άποθνήκει δι' αυτόν μία ευχαρίστησις. Μη νομίσητε ότι εϊσθε άνίχτος, εάν αι μέχρι τοϋδε προσπάθειαι σας προς θεραπειάν του στομάχου σας άπέβησαν μάταιαι. Τά Καταπότια Πινκ θεραπέυσαν πρόσωπα πρό πολλοϋ πάσχοντα εκ του στομάχου και τās όποις έχρησιμοποίησαν πολλὰς θεραπειάς άνευ άποτελέσματος. Θ' άνκαφέρωμεν σήμεραν την περιπτωσιν του κ. Ιωάννου Α. Άλτουβά, ράπτου, κατοικούντος εις Άνω Σύρον. Ίδου δε τί γράφει:

«Πρό πολλοϋ υπέφερον εκ του στομάχου. Είχον άπολέσει την όρεξιν και εγώνευον μετά μεγάλης δυσκολίας και φρικωδών ενοχλήσεων. Η υγεία μου, ως εκ τούτου, κατέστη λίαν επισφαλής. Έγενόμην κάτισχνος, ώχρος και αδύνατος, κατελαμβανόμην δε εκ σκοτοδινιάσεων και βύμβων των ότων. Μετεχειρίσθην πάντα τās διαταχθέντα φάρμακα, άλλά ματαιώς. Δεν εγνώριζον πλέον εις ποϊον φάρμακον να καταφύγω, όποτε μοι επήλθεν ή καλή ιδέα να μεταχειρισθώ τās Καταπότια Πινκ. Τά Καταπότια ταύτα θεραπέυσαν λίαν ταχέως τον στόμαχόν μου, έτακτοποίησαν τās χωνεύσεις μου και μοι επανέδωκαν την υγείαν».

Σημειώσατε καλώς ότι τās Καταπότια Πινκ δίδουν θεραπειάν διαρκή. Η καλλιτέρευσις την όποιαν ταχέως θα αισθανθώτε θα εϊνε πραγματική, αι δε ενοχλήσεις άφ' ής ήμέρας θα παύσητε την θεραπειάν δεν θ' αναφανώσι πλέον. Χάρις εις τās Καταπότια Πινκ ο στόμαχος σας ως και τās λοιπα όργανα επανακτώσι την κανονικήν των λειτουργίαν. Τά Καταπότια Πινκ άνκακινίζουν τον οργανισμόν και επαναφέρουν τās εξησθενημένα όργανα εις την φυσικήν των κκτάστασιν· τοϋτο δε εξηγείται εκ της ευρωστίας των όποιαν βλέπομεν εις εκείνοους οτινες ήκολούθησαν την δια των Καταποτίων Πινκ θεραπειάν.

Πωλοϋνται εις τās κυριώτερας φαρμακείας προς δρ. 4 τό κυτίον ή δρ. 21 τās 6 κυτία· Διαρκής παρακαταθήκη εις τās ένταυθα φαρμακείας Π. Καρβώνη, Βούλγαρη και Λυγεράκη και Ν. Παπαδάκη. Γενικοι αντιπρόσωποι Διαμαλάς και Σια, έν Πειραιεί.

Τά γνήσια καταπότια Πινκ φέρουν έξωθεν του κυτίου λευκήν ταινίαν με τό όνομα Διαμαλάς και Σια, έσθωθεν δε την οδηγίαν της χρήσεως ελληνιστί.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Αὐγούστου 1911 ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9ην Π. Μ. ὁ δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Δημήτριος Γ. Κυπραίος, τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ ἐν Ἄνδρῳ δικηγόρου κ. Πέτρου Καίρη, πληρεξουσίου τοῦ Ἀλεξάνδρου Ν. Κωτάκη κατοικοῦ Ἄνδρου, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Ἀλέξανδρον Ἰωάννου Βασιλάκη, κάτοικον ἐπίσης Ἄνδρου, τὴν ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1911 Κλήσιν τοῦ ἄνω πρώτου, κατὰ τοῦ δευτέρου, δι' ἧς καλεῖ αὐτὸν ἐμπροθέσμως, πρὸς συζήτησιν ταύτης, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικαίου Ἄνδρου καὶ Αἰτεῖται δεκτῆς γενομένης τῆς κλήσεώς του ταύτης, νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντιδικὸς του νὰ τῷ πληρώσῃ διὰ τὴν ἐν τῇ κλήσει ἀναφερομένην αἰτίαν, δραχμὰς 184. 30)οο ἐντόκιως ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα καὶ τέλη. Δηλοῖ δὲ ὁ ἄνω Ἀλ. Κωτάκης, τῷ εἰρημένῳ Ἀλ. Βασιλάκῃ, ὅτι παραιτεῖται τῆς ἀπὸ 5 Αὐγούστου 1911 κλήσεώς του, κατ' αὐτοῦ, κοινοποιήσεως διὰ τοῦ ἀπὸ 10 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἐπιδοτηρίου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ζαννῇ Μπίστη καὶ εἰς ἐνδειξιν.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς

(Τ.Σ.) Ν. Κορφιώτακας Ὁ δικ. κλητὴρ Δ. Γ. Κυπραίος

MICHELE OPERTI 5

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΑΛΙΕΥΣ

Ἰταλικὸν Διήγημα

— Πολλὰ χρόνια ζῶμεν μαζὺ καλέ μου Δελφίνο, καὶ ξεύρεις ἀν' ἐκτιμῶ . . .

— Αὐτὸ δὲ εἶναι καὶ μέγα ἡ ὑπερηφάνειά μου καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ ἀξίζω καὶ εἰς τὸ μέλλον καπετάνιε.

Καλὰ - ὑπέλαβεν ὁ Πέτρος, θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου του - καλὰ, νομίζω ὅτι τώρα ἤλθεν ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ μοὶ δώσῃς τὴν μεγαλειτέραν τῆς ἀφοσιώσεώς σου ἀπόδειξιν. Ἄκουσον — ἐξηκολούθησεν ὁ Πέτρος, ταπεινῶν τὴν φωνὴν — ἐντὸς ἡμισείας ὥρας ὁ πειρατὴς θὰ μας προσβάλῃ καὶ, ἐπειδὴ αἱ δυνάμεις του εἰσι τριπλάσιαι τῶν ἰδικῶν μας θὰ χάσωμεν μέσθαι εἰς ποταμοὺς αἵματος τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις μας. Λοιπὸν, ἀν' ἀποθάνω, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν πρόκειται νὰ συλλέξω τοὺς κορποὺς τῶσων κόπων, καθ' ἣν στιγμὴν ἐσχηματίζον τὰ ὠραιότερα ὄνειρα διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἀφροδίτης μου. . .

Ἐν δάκρῳ ὕγρανε τὰ βλέφαρά του καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ . . .

Ἀφῆτε αὐτὰς τὰς θλιβερὰς ιδέας — εἶπεν ὁ Δελφίνος, ἐναγκαλισθεὶς πρὸς ἐνδειξιν στοργῆς τὸν πλοίαρχον. — Μὴ φοβεῖσθε, εἶμαι ἐγὼ ἐδῶ νὰ σᾶς ὑπερκασιθῶ· ἡ ζωὴ μου εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Εἰς τοὺς εὐγενεῖς τούτους λόγους ὁ Πέτρος ἐμειδίασε θλιβερῶς καὶ, χωρὶς νὰ ἐκφύγῃ τῆς στενῆς περιπτώξεως τοῦ Δελφίνου ἐξηκολούθησε.

— Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰ γενναῖα αἰσθηματὰ σου, ἤδη εἶμαι τελείως εὐδαίμων καὶ ἀψηφῶ τὴν κίνδυνον, διότι καὶ ἀν' ἀποθάνω — σφίγγει ἐγκαρδίως τοῦ Δελφίνου τὴν χεῖρα — ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος ὅστις θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν οἰκογενεῖάν μου.

— Καὶ διὰ τὴν ἰδικήν μου τίς θὰ προνοήσῃ; εἶπε συγκινηθεὶς μέχρι δακρύων ὁ Δελφίνος.

— Ὁ πλοίαρχός σου, εἶπεν ὁ Πέτρος μετ' ἐκφραστικωτάτου μειδιήματος καὶ σφίγγων ἐκ νέου τὴν χεῖρα του.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀγρία ἰαχὴ ἤκούσθη ἐκ τοῦ πειρατικοῦ πλοίου καὶ ἡ ἠγῶ τῶν ἰαχῶν τούτων ἐσυγχίσθη πρὸς τῶν κυμα-

των τὸν ψίθυρον. Ἡ ναὺς ἐπροχώρει ταχέως καὶ, ὡς ἀρπακτικὸν ὄρεον, ἀναπτύσσων ὅλην τὴν δύναμιν τῶν ἰσχυρῶν πτερύγων του, ἠύλακου κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰ κύματα, ὥστε περίεξ ἐσχηματίζετο εὐρὺς ἐξ ἀφροῦ στέφανος.

Ἀπὸ ἐγγυιάτης ἀποστάσεως ὁ κυβερνήτης τοῦ πειρατικοῦ ἤξίωσε τὴν πρῶτον, ἀλλ' ὁ Πέτρος, εἰς τὴν ὕβριν ταύτην, ἀπάντησε διὰ τῆς κραυγῆς Ζήτω ἡ Σαρχήνια, ἣν θορυβωδῶς ἐπανέλαβε τὸ πλήρωμα.

Μετὰ ἐν λεπτίν ἡ χωρίζουσα τὰ πλοῖα ἀπόστασις ἐξηφανίζετο καὶ ὁ κρότος τρομερῶς συγκρούσεως συγγέεται πρὸς τὰς ἀγρίας τῶν νυκτῶν κραυγῶν. Ἡ σύγκρουσις αὕτη συνέπλεξεν, οὕτως εἶπεν, τὰ δύο πλοῖα οὕτως, ὥστε ἐφαίνοντο ἀποτελοῦντα ἐν μόνον. Μόνος ὁ παρκατὰ εἰς σύγκρουσιν ἀλληλοσπαρρασσόμενον θηρίων, ἵνα κατασιγῆσῃ τὰ ἀγρία τῆς πείνης ἐνστικτα, ἠδύνατο νὰ σχηματίσῃ ὠχρὸν τινα ἰδέαν τῆς αἰματηρῆς συγκρούσεως τῆς συγκροτήσεως μεταξὺ τῶν πληρωμάτων τῶν δύο πλοίων

Θλιβερὸν θέλημα!

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζωὸν δυνάμει, ἥτις δρᾷ καὶ ἀντιδρᾷ, ὡς πρὸς τὸν ὕμνόν της, κατὰ φυσικὸς Νόμους. Πᾶσα δυνάμει εἶναι σχετικὴ, συνεπῶς οὐδὲν φυσικώτερον τοῦ ὅτι ὁ ἰσχυρὸς δρᾷ κατὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ὁ ἀδύνατος ἀντιδρᾷ κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ, ἢ πάλιν αὕτη ἐπομένως εἶναι συνέπεια τοῦ τρομεροῦ νόμου, ὅστις βᾶσιν ἔχει τὸ φυσικὸν δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου . . .

Τὸ πλήρωμα τοῦ πειρατικοῦ ἦτο τριπλοῦν κατ' ἀριθμὸν καὶ ἔδει νὰ νικήσῃ.

Ἡ μάχη ἢ μάλλον ἢ μέχρι θανάτου μονομαχίᾳ αὕτη ἐξηκολούθει ἀπὸ μᾶς ἤδη ὥρας καὶ ὀλόκληρον τὸ πλήρωμα τοῦ Πέτρου, ἀκριβῶς πωλῆσαντες τὴν ζωὴν εἰς τοὺς ἐπιδρομείς, ἐπιπτον θύματα τῆς ἀνδρείας των.

Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Δελφίνος, ὄρθιοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου ἐξηκολούθουν ὑπερασπιζόμενοι αὐτὸ καὶ αἱ μάχαιραι των διέσχιζον φρικωδῶς τὰς γραμμὰς τῶν ἐπιτιθεμένων. Διὰ τρυτοὶ ἀπὸ πληγῶν, καμπτόμενοι ἀπὸ σκληρὸν κάματον παρεδόθησαν, ὅχι πρὶν ἢ ἀποπειραθῶσιν ὕστατον τινα ἀγῶνα, εἰσπηδῶντες εἰς τὸ ἐγθρικὸν πλοῖον καὶ σκορπίζοντες ἐν αὐτῷ τὸν τροχὸν καὶ τὸν θάνατον! . . .

Ὁ ἥλιος, διασχίσας τὴν στιγμὴν ταύτην τὰ πυκνὰ νέφη, ἐφώτισε διὰ τῶν ἀκτίνων του τὴν αἰμόφυρτον ταύτην σκηνὴν, ὡς ἵνα δώσῃ ἕνα ὕστατον χειρισμὸν εἰς τοὺς θνήσκοντας, ὧν αἱ οἰμωγαὶ ἀπετέλουν μοναδικὴν καὶ θλιβερὰν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν εὐχολὴν τῶν νικητῶν! . . .

Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Δελφίνος ἐδέθησαν ὡς κηκοῦρα καὶ ἐκλείσθησαν εἰς κηχωρισμένους θάλαμους.

Ἀπομείνας μόνος ὁ Πέτρος ἐγονυπέτησε, καὶ μετὰ ζέσεως προσευχόμενος, ἔχυσε θερμὰ δάκρυα εἰς τὴν μνήμην τῶν συμπολεμιστῶν του

Κατόπιν προσεπάθησε νὰ κοιμηθῇ, ἵνα ἐπὶ στιγμὴν ἐπιλησθῇ τῶν θλιψῶν του, ἀλλὰ, κατατροχόμενος ἀπὸ μυρίας σκέψεις καὶ βασανιζόμενος ἐκ τῶν πληγῶν, δὲν ἠδύνατο οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ν' ἀναπαυθῇ. Τότε ἡ προσφιλέτης του θυγάτηρ, ἡ Ἀφροδίτη του ἐπιφαίνεται καθ' ὅλην τὴν ἀκτινοβολοῦσαν λάμψιν τῆς καλλονῆς της εἰς τὴν ὑπερεξημεμένην φαντασίαν του καὶ ἡ θεία αὕτη ἐμφάνισις ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ μειώσῃ τὸ ἄλγος του.

Ἐπεθύμουν νὰ ἤμην ἀκόμη πτωχός, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, κατὰ τὰς θλιβερὰς ἐκείνας στιγμὰς, ἐπεθύμουν νὰ ἐπικρατῶ ἐπι τῶν δικτύων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας μου, διότι τότε δὲν θὰ ἐμακρυνόμην τῆς οἰκογενείας μου καὶ δὲν θὰ διέτρεχον τοὺς μεγαλειτέρους κινδύνους. . . καὶ τὰ θέλητρόα σου μόνον, ὠρχία μου Ἀφροδίτη, θὰ ἦσαν ὁ πολυτιμώτερος τῶν θησαυρῶν.

Μετὰ δύο μυχράς, αἰωνίους, ἡμέρας πλοῦ τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς ἐπεφάνησαν εἰς τὸν ὄριζοντα καὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς δευτέρας ἡμέρας ὁ πειρατὴς ἠγκυροβόλησεν ἐντὸς κόλπου κειμένου εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς Αἰγύπτου ἀπόστασιν καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν ὁ Πέτρος ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀκτὴν, χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν παραγορίαν νὰ ἴδῃ τὸν πιστὸν του Δελφίνον.

Τούτου γενομένου, ὁ πειρατὴς ἀνήχησε εἰς τὸ πέλμας, ἀφείξ ἐπ' ἀγκύρα — ὡς σημειὸν τοῦ

Θριάμβου του — τὸ ὑπὸ τοῦ Πέτρου διοικούμενον πλοῖον, ἔπερ ἐφάνετο σκευόμενον μελαγχολικῶς ὑπὸ τὴν ὄθησιν τοῦ κύματος, ὡς ἐν ἀντελαμβάνετο τὴν ἀπουσίαν τοῦ πληρώματός του.

Τὴν πρώτην ὅταν ἡ ἠγῶ ἐστόλισε τὴν φύσιν διὰ τῆς πορφύρας της, ὁ Πέτρος ἀντελήφθη ὅτι ἦτο κελεισιμένος ἐντὸς περιφράγματος ὁμοίου πρὸς ἐκεῖνα εἰς ἃ ἐγκλείουσι τὰ θηρία, καίτοι δὲ ἀντελαμβάνετο διὰ ποῖαν ἀτιμωτικὴν γῶσιν προσωρίζετο, ἐν τούτοις μετὰ κόπου ἠδύνατο νὰ ἐθισθῇ εἰς τὴν ἰδέαν, τοῦ ὅτι, τὸ εὐγενέστερον, τὸ ἐκπληκτικώτερον δημιούργημα τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ἠδύνατο νὰ καταστῇ ἀντικείμενον τῶσων ἀτίμου ἐμπορίου. Ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ταύτῃ, τὸ πρόσωπόν του ἐπορφυροῦτο ἐξ αἰσχύνης καὶ ῥίγη φρίκης διέτρεχον ὀλόκληρον τὸ σῶμα του. Τότε νύχτετο ν' ἀπέθνησκε χιλιάκις καὶ νὰ στερηθῇ αἰωνίως τῆς στοργῆς τῶν οἰκείων του, οὐγὶ δὲ νὰ ὑποστῇ τὸ αἶσχος ὅπερ ἐξουθενεῖ τὸν ἄνθρωπον, φέρον αὐτὸν εἰς τὸ αὐτὸ πρὸς τὰ ζῶα ἐπίπεδον. (ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰδοποιῶ τὸ Σεβ. Κοινὸν Ἑρμουπόλεως καὶ Σύρου, ὅτι ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἄρχονται τὰ μαθήματα τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ἰδιωτικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου. Τοῦτο περιλαμβάνει πλῆρες δημοτικὸν Σχολεῖον καὶ δύο τάξεις Ἑλληνικοῦ Σχολεῖου. Δέχεται προσέτι οἰκοτρόφους ἐσωτερικοὺς τε καὶ ἡμισυσσίτους.

Σύρος τῇ 31 Αὐγούστου 1911.

Ἡ Δευθύντρια

Μαρία Α. Βουκλιῆ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἀξιοτίμοις Κοῖς πελάταις μας Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐπαρχιῶν, ὅτι, ἐκτὸς τοῦ πρὸ 25ετίας ἐργαζομένου ἐν Σύρῳ κεντρικοῦ Ἐργοστασίου μας Μαρκουτσοποιίας, ἰδρύσαμεν ἤδη καὶ ἕτερον τοιοῦτον ὑποκατάστημα ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μακρῆς Στοᾶς ἀριθ. 41, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐπλουτίσαμεν μὲ ὄλα τὰ εἶδη Μαρκουτσοποιίας ἦτοι: Γιαλιὰ Ναργιλέδων, Σέρια νικέλινα καὶ ὀρειχάλκινα Μαρκούτσια, Πίππας διαφόρους, Λουλάδες διαφόρων μεγεθῶν. Ντόμινα, Μπιζίκια, Ζάρια καὶ πᾶν οἰκτικὸν τῶν εἰδῶν μας, ἅπαντα πωλούμενα εἰς τιμὰς λίαν εὐνοϊκάς. Πρὸς τούτοις ἐκτελοῦμεν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ταχύτητος καὶ καλαισθησίας, πᾶσαν ἐργασίαν Μαρκουτσίων καθὼς καὶ σχετικὰς ἐπιδιορθώσεις παλαιῶν τοιοῦτων.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 28 Αὐγούστου 1911.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΙΟΒΑΝΙΔΟΥ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν Πλατεῖαν «Κεφενεῖον τὸ ΚΕΝΤΡΟΝ» τοῦ κ. Ν. ΡΟΥΣΣΟΥ ἐφθασαν ΚΟΝΙΑΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΤΟΥΤΑ πωλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ ἀσυναγωνίστους.

Ὁ χειρουργὸς ὀδοντοῖατρος κ. Γ. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του τῇ ἄνωθεν τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος» καὶ παραπλεύρως τοῦ Δημοτ. Θεάτρου. Τοὺς ἀπόρους ἐπισκέπτεται δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ι. Μαγακοῦ καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 2 — 3 ὥρας μεταμεσημβρίας.

OCCASION

Προσφέρονται πρὸς πώλησιν διάφορα χρησιμώτατα βιβλία εἰς ἀπιστεῦτως ἐπιπεσμένας τιμὰς, οἷον Λεξικά Ἰταλοελληνικά, Λατινοελληνικά, Ἰταλογαλλικά καὶ Γαλλικά καὶ διάφορα βοηθητικὰ πρὸς ταχείαν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.